

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

אוזני המן בפורים

מקרה = רק מה'

מדוע אנחנו אוכלים אוזני המן בפורים? המן הרי היה אדם שרצה להשמיד אותנו, מדוע עלינו להנציח את זכרו בכלל ובאכילת אוזניו - בפרט?

ידוע שכל מה שקבעו חז"ל בסמליותם של חגי ישראל איננו בכדי, לכל דבר יש משמעות עמוקה ורובד פנימי.

התשובה לשאלתנו היא: חז"ל ראו באוזני - המן את הסמל בטבעו של נס חג הפורים.

אם נקרא את סיפור הפורים נבחין כי ישנה שרשרת של מה שנראה כמו צירופי מקרים שאין כלל קשר בניהם. גם אילו היו קורים המקרים הללו כעת, ללא המגילה - לא היינו מסוגלים לחבר בניהם לסיפור אחד... ובטח לא אותם אלו שלא היו בשושן ולא התעדכנו בחדשות היום-יומית מבית המלוכה.

הניסים הללו שהצילו את העם היהודי מהשמדה, לא היו ניסים גלויים. אף ים לא נקרע לגזרים, לא היו מכות כמו במצרים, אלא רק כמה "מקרים טכניים". כאשר מסתכלים עליהם - כעל אירועים נפרדים, הם נראים טבעיים מאוד. רק בסוף הסיפור יתגלה כי אירע נס גדול מאד ועצום.

לעם ישראל יש את היכולת למצוא לכל סוג מזון בכל חג סיפור משלו. במקרה הזה מדובר ב"אוזני המן". אם נתבונן, מבחוץ- אוזן המן היא סתם בצק, הטעם האמיתי חבוי בפנים. מעבר למעטה החיצוני הרגיל יש את מרכז המאפה - האוזן המן השופע מתיקות. כך הם חיינו: ישנם זמנים שבהם נראה כי מקרים ארעיים מושכים אותנו לכל כיוון אפשרי. קורים לנו כל מיני דברים שאין לכאורה קשר בניהם ואף אין להם סיבה ממשית לקיומם...

אך זוהי איננה האמת.

יש לדעת כי לבורא העולם לכל דבר אצלו יש ממשות תכלית, שסמויים מעיננו. מלמעלה הדברים שקורים לנו הם חלק מתהליך שפנימיותו מתוקה בהרבה מה"בצק" הנראה לעין.

פורים הוא אחד הימים שבהם פתאום נתגלתה לעיני כולם התוכנית במלואה לכל חלקיה. חג הפורים מזכיר לנו שכל צירופי המקרים הללו אינם למעשה צירופי מקרים כלל וכלל, ושום דבר לא מתרחש באקראי. אנו עדיין בעיצומו של הסיפור, קשה לנו לראות את התמונה הכוללת. אוזן המן תזכיר לנו זאת...

פורים שמח!

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת